

Sygnatura akt IV U 79/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania Z. Z.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 01 marca 2019 r. znak (...)

w przedmiocie zasiłku chorobowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 01 marca 2019 r. znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy Z. Z. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 14 grudnia 2018 r. do 28 lutego 2019 r.,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV U 79/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. Z. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 01.03.2019 r., odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14.12.2018 r. do 28.02.2019 r. i wniósł o przyznanie mu tego świadczenia za wskazany okres.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że w okresie od 07.03.2016 r. do 30.11.2018 r. pracował na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...). W związku z przewidywanym zawarciem kontraktu menadżerskiego, z dniem 03.12.2018 r. otworzył jednoosobową działalność gospodarczą z małym ZUS (tylko ubezpieczenie zdrowotne). W związku z tym, że kontrahent wycofał się z zawarcia kontraktu, z dniem 12.12.2018 r. zamknął działalność gospodarczą. Od 14.14.2018 r. jest w sposób ciągły na zwolnieniu lekarskim. Zwolnienie lekarskie rozpoczęło się po 13 dniach od wygaśnięcia umowy o pracę i w tym dniu nie prowadził działalności gospodarczej, jak również spełniał wszystkie wymogi przewidziane ustawą do wypłaty zasiłku chorobowego.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca po ustaniu tytułu do ubezpieczenia chorobowego podjął działalność zarobkową stanowiącą podstawę do objęcia go dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, choć z uprawnienia do opłacania składek na taki tytuł ubezpieczony nie skorzystał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że od 07.03.2016 r. do 30.11.2018 r. Z. Z. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w W. i z tego tytułu podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu.

W dniu 03.12.2018 r. Z. Z. zarejestrował jednoosobową działalność gospodarczą, albowiem planował zawrzeć kontrakt menadżerski z kontrahentem.

Dowód: informacja z (...) k. 22,

zeznania wnioskodawcy Z. Z. k. 23v-24;

W związku z tym, że kontrahent wycofał się z zawarcia kontraktu menadżerskiego, Z. Z. z dniem 12.12.2018 r. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, która została wyrejestrowana w dniu 13.12.2018 r.

Dowód: informacja z (...) k. 22,

zeznania wnioskodawcy Z. Z. k. 23v-24;

Jest bezsporne, że w dniu 13.12.2018 r. lekarz prowadzący wystawił zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy Z. Z. w okresie od 14.12.2018 r. do 31.12.2018 r.

Jest bezsporne, że w dniu 31.12.2018 r. lekarz prowadzący wystawił zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy Z. Z. w okresie od 01.01.2019 r. do 31.01.2019 r.

Jest bezsporne, że w dniu 31.01.2019 r. lekarz prowadzący wystawił zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy Z. Z. w okresie od 01.02.2019 r. do 28.02.2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 11 ust. 2 i art. 14 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy zasiłkowej, świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 i Nr 218, poz. 1690), zwanym dalej "ubezpieczonymi".

W myśl art. 6 ust. 1 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Strona pozwana pominęła jednak regulacje zawarte w art. 7 pkt 1 i art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W myśl art. 7 pkt 1, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Przechodząc do negatywnej przesłanki otrzymania zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia, którą jest kontynuowanie działalności zarobkowej lub podjęcie działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającej prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby, należy podkreślić za SN, iż możliwość podjęcia lub kontynuowania działalności zarobkowej wskazuje na to, że choroba nie ogranicza zdolności do pracy, a zatem nie zachodzą przesłanki przyznania prawa do zasiłku. Z drugiej strony, jeżeli po ustaniu tytułu ubezpieczenia dojdzie do kontynuowania lub podjęcia działalności zarobkowej, to – zależnie od jej rodzaju – zostanie ona objęta ubezpieczeniem chorobowym. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (zachorowanie) będzie już pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczenia, a prawo do zasiłku przewidzianego w art. 7 ŚwiadPSpołU, jako "słabsze" od prawa do innych świadczeń mających tytuł zakotwiczony w ubezpieczeniu, odpadnie wobec braku potrzeby wprowadzenia tej szczególnej ochrony (uchw. SN z 30.8.2001 r., III ZP 11/01, OSNAPiUS 2002, Nr 1, poz. 18). Należy również dodać, iż w myśl powołanej uchwały przez działalność zarobkową należy rozumieć każdą działalność dającą źródło utrzymania (patrz: M. Gersdorf, B. Gudowska (red.), Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa [w:] M. Gersdorf, B. Gudowska (red.) Społeczne ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe. Komentarz. Warszawa 2012, opublikowany w systemie Legalis).

Faktycznie wnioskodawca po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jakim był stosunek zatrudnienia, zarejestrował jednoosobową działalność gospodarczą, która stanowiła tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Działalność tą zakończył i wyrejestrował z dniem 13.12.2018 r., a zatem jeszcze przed zachorowaniem. Lekarz stwierdził w wydanym zaświadczeniu lekarskim, że niezdolność do pracy wnioskodawcy spowodowana chorobą powstała w dniu 14.12.2018 r. W tym momencie nie istniał żaden inny tytuł do objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem chorobowym. Zaktualizowały się natomiast przesłanki uprawniające do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia, związanego z uprzednim zatrudnieniem w spółce (...), określone w art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Niezdolność do pracy wnioskodawcy trwała nieprzerwanie co najmniej 30 dni i powstała w 14 dniu od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, jakim był stosunek pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, że wnioskodawca nie utracił prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14.12.2018 r. do 28.02.2019 r.

Powyższe okoliczności skutkowały zmianą zaskarżonej decyzji i orzeczeniem jak w sentencji (art. 477¹⁴ § 2 kpc).